Lieta Nr. C73279721
ECLI:LV:ZRT:2021:0518.C73279721.5.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2021. gada 18.maijā

Zemgales rajona tiesa: tiesnese I.Dzerkale
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par parāda un zaudējuma piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs/pers. B/ iesniedzis tiesā prasības pieteikumu un tā precizējumus (lietas 68.- 70.lapa), kur lūdz piedzīt no atbildētāja /pers. C/ prasītāja labā parādu 4174,85 EUR, ko veido:

1) īres maksas parāds par 4 mēnešiem (2020. gada marts-jūnijs ieskaitot): 4x 300 EUR, kas kopā ir 1200 EUR;
2) kavējuma nauda, kas atbilstoši līgumam ir 0,5%, rēķinot ar katra mēneša 16. datumu līdz 18.12.2020., kas kopā ir 1392 EUR;
3) parāds par komunāliem maksājumiem (2019. gada novembris – 2020. gada jūnijs): 805,08 EUR (675,97 EUR par komunāliem pakalpojumiem un 129,11 EUR kavējuma nauda, ko visu kopā prasītājs nomaksāja 2020. gada jūlijā);
4) parāds par elektroenerģijas rēķiniem (Elektrum 2020. gada februāris - jūnijs): 79,30 EUR, ko prasītājs nomaksāja 2020. gada jūlijā;
5) maksa par ierakstīto vēstuli: 29,37 EUR;
6) maksa par atslēgu maiņu, ieskaitot metāla durvju divas atslēgas: 175,45 EUR;
7) īres maksa par jūliju 300 EUR;
8) maksa par komunālajiem pakalpojumiem 2020. gada jūlija mēnesī 49,52 EUR;
9) maksa par elektrību 2020. gada jūlija mēnesī 15,86 EUR.
10) kompensācija 11,11% apmērā par samaksājamo 10% nodokli par pozīcijām 3.-6. un 8.-9., kopā 128,27 EUR.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2019.gada 31.oktobrī puses noslēgušas īres līgumu, nosakot īres maksu 300 EUR mēnesī (līguma 2.1.punkts) un nosakot pienākumu papildus maksāt par komunāliem un citiem pakalpojumiem rēķinos noteiktā termiņā un apmērā. No 2020.gada marta atbildētājs pārstāja maksāt īres maksu, bet komunālos maksājumus atbildētājs nemaksāja vispār jau kopš 2019. gada novembra. Visus neapmaksātos rēķinus par laika posmu no 2020. gada februāra līdz 2020. gada jūnijam ieskaitot prasītājs pats apmaksāja 2020. gada 7. jūlijā. Saziņa ar atbildētāju bija apgrūtinoša, jo atbildētājs no komunikācijas ar viņu izvairījās.

Tā kā prasītājam nebija rakstiska un pat mutiska apliecinājuma, ka atbildētājs tiešām uzskata īres līgumu par izbeigtu, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta otro daļu 28.05.2020. Prasītājs ar ierakstītu vēstuli nosūtīja atbildētājam adresētu brīdinājumu , kurā informēja, ka īres līgums tiek pārtraukts ar 28.06.2020. Vēstule tika nosūtīta uz adresi /adrese A/, jo tajā brīdī atbildētājs bija deklarējis savu dzīvesvietu prasītājam piederošajā nekustamajā īpašumā, kurā bija deklarējies 2020. gada sākumā un brīdinājuma nosūtīšanas brīdī no tās joprojām nebija izdeklarējies. Prasītāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Ilona Bauda pēc brīdinājuma nosūtīšanas telefoniski sazinājās ar atbildētāju, kurš telefonsarunā apliecināja, ka ir atbrīvojis prasītājam piederošo nekustamo īpašumu. Bet atbildētājs prasītājam nav atdevis nekustamā īpašuma atslēgas. Šī iemesla dēļ prasītājam nācās mainīt visas trīs ārdurvju atslēgas, lai varētu droši izīrēt nekustamo īpašumu nākamajam īrniekam. Prasītājam nebija iespējams jau jūnija beigās meklēt nekustamajam īpašumam jaunu īrnieku jūlija mēnesim. Līdz ar to prasītājs vēlas saņemt no atbildētāja arī īres maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem un elektrību arī par jūlija mēnesi.

Tādējādi secināms, ka atbildētājs ar savu rīcību ir radījis zaudējumus prasītājam kā nekustamā īpašuma īpašniekam. Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, kurus viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Tā kā atbilstoši Latvijas normatīviem aktiem un arī skaidrojumam, ko prasītājs saņēmis no Valsts ieņēmumu dienesta, visiem naudas ienākumiem, kurus prasītājs saņemtu no atbildētāja saistībā ar dzīvokļa izīrēšanu, tajā skaitā par nenomaksātajiem komunālo maksājumu un elektrības rēķiniem, parādiem un citiem izdevumiem, skaitītos prasītāja peļņa, no kuras būtu jāmaksā 10% nodoklis, tad prasītājs uzskata, ka atbildētājam ir jākompensē prasītājam arī šos papildu 10% izdevumus, lai tādejādi visi prasītāja zaudējumi tiktu kompensēti 100% apmērā nevis mazākā apmērā. Prasītājs pieprasa no atbildētāja papildu 11,11% no visiem parādiem un izdevumiem, izņemot dzīvokļa īri un kavējuma naudu.

Prasību pamato uz Civillikuma 927., 1038., 1779.pantiem, likumu "Par dzīvojamo telpu īri".

[2] Ar Zemgales rajona tiesas tiesnese s 2021.gada 26.februāra lēmumu (lietas 94.-95.lapa) , pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Ministru kabineta rīkojuma Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.1.punktu, tiesnese nolikusi lietu izskatīšanai rakstveida procesā, atzīstot, ka var nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, nosakot tiesības pieteikt noraidījumu, iesniegt lūgumus un papildus paskaidrojumus, ja tādi ir.

[3] 2021.gada 29.martā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi (lietas 99.lapa), kuros viņš lūdz:

1) uzskatīt, ka prasība ir atzīstama daļā par īres maksas un komunālo pakalpojumu izmaksām īres līguma darbības periodā līdz 2020. gada 31.maijam;

2) neatzīt prasību daļā par durvju slēdzeņu maiņas izmaksām, kā arī par komunālo pakalpojuma izmantošanu periodā jūnijs – jūlijs, tai skaitā kavējuma naudu;

3) neatzīt prasību daļā par īres līguma darbības laikā komunālo pakalpojuma sniedzēja AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" piemēroto maksu par ieguldījumi mājas remontam (5,90 EUR mēnesī), tai skaitā arī aprēķināto kavējuma naudu.

Paskaidro, ka prasību atzīst daļēji, jo no 2020.gada marta nav maksājis īres un komunālos maksājumus. Kā liecina e-pasta vēstule, prasītājs apstiprina, ka īres līgumu tas piekrīt pārtraukt ar 2020. gada jūnija sākumu. Tādēļ nepiekrīt maksāt maksu par komunālajiem pakalpojumiem 2020. gada jūlija mēnesī 49,52 EUR, kā arī maksu par elektrību 2020. gada jūlija mēnesī 15,86 EUR, jo minētajā periodā vairs neatradās īrētajās telpās un nesaņēma pakalpojumus. Nepiekrīt maksāt par durvju slēdzeņu nomaiņu, jo apstāklis, kad mainās īrnieki, nevar būt par pamatu prasībai par atlīdzību dzīvokļa durvju nomaiņai. Īrniekam nav jāuzņemās atbildība par īpašnieka īpašumu. Kā rūpīgam un gādīgam saimniekam, īpašniekam pašam ir pienākums rūpēties par piekļuvi savam īpašumam. Atbildētājs arī neuzskata par pamatotu AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" rēķinos norādīto maksu par ieguldījumi mājas remontiem, jo to apmaksāt nav īrnieka pienākums. Mājas uzturēšanas un pārvaldīšanas izdevumi ir īpašnieka pienākums un saistības, kas nebūtu jāsedz īrniekam.

[4] Prasītājs iesniedzis atsauksmi (lietas 111.lapa), kur lūdz prasību apmierināt pilnā apmērā. Sniedz līdzīgus paskaidrojumus, kā iepriekš.

Motīvu daļa

Tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[5] Ar LURSOFT datu bāzes Zemesgrāmatas informāciju par īpašumu (lietas 12.lapa) apstiprinās, ka prasītājs ir nekustamā īpašuma /adrese/, Rīga īpašnieks.

No lietā esošā 2019.gada 31.oktobra dzīvojamās telpas īres līguma Nr.5 (lietas 13.-15.lapa) izriet, ka prasītājs /pers. B/ kā izīrētājs un atbildētājs /pers. C/, kā īrnieks, vienojušies par dzīvokļa, kas atrodas /adrese/ Rīgā īri, nosakot īres maksu 300 EUR mēnesī un papildus pienākumu īrniekam maksāt par komunālajiem pakalpojumiem un citām papildus izmaksām rēķinos noteiktā termiņā un apjomā (līguma 2.1., 2.3.punkti).

[5.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka telpas atbilstoši līguma 1.3., 14.punktiem tika nodotas īrniekam.

Tādejādi tiesa secina, ka prasītājs savas saistības pret atbildētāju bija izpildījis.

[5.2] Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantu dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Tiesa uzskata, ka līguma 2.1, 2.3. punktos puses ir pielīgušas konkrētu īres maksu 300 EUR mēnesī, kā arī noteikušas pienākumu atbildētājam maksāt pa paklpojumiem atbilstoši piestādītajiem rēķiniem.

Tiesa nepiekrīt atbildētājam, ka viņam nav pienākums apmaksāt AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" piestādīto rēķinu par ieguldījumiem mājas remontā 5,90 EUR mēnesī, jo lemt par to kādas pārvaldīšanas darbības ēkas pārvaldniekam AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" ir veicamas un kādi maksājumi tam maksājami atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumam ir dzīvokļa īpašnieka tiesības nevis dzīvokļa īrnieka tiesības.

Tiesa uzskata, ka līguma 2.3.punkta redakcija ir izteikta pietiekami precīza, lai secinātu, ka atbildētājam ir pienākums maksāt ne tikai par komunālajiem pakalpojumiem, bet arī pilnībā apmaksāt piestādītos rēķinus. Par to, ka atbildētājs apņēmies apmaksāt AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" rēķinus, liecina viņa paša paskaidrojumi par prasības atzīšanu pārējā rēķina daļā līdz 2021.gada jūnijam.

Tādejādi tiesa uzskata, ka atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantam atbildētājam bija pienākums maksāt īres maksu, kā arī apmaksāt pārvaldnieka un citu pakalpojumu sniedzēju piestādītos rēķinus.

[5.3] No konta pārskata (lietas 16.lapa) redzams, ka atbildētājs ir samaksājis prasītājam īres maksu par 4 mēnešiem par kopējo summu 1200 EUR.

No atbildētāja paskaidrojumiem tiesai ir secināms, ka atbildētājs apstiprina, ka nav maksājis īres maksu un nav veicis rēķinu apmaksu, kā nenoliedz savu pienākumu veikt šos maksājumus līdz 2020.gada jūnijam, pie kam, atbilstoši Civillikuma 1838.pantam samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz atbildētāju. AS „Rīgas namu apsaimniekotājs" piestādītiem rēķiniem daļā par ieguldījumiem mājas remontā 5,90 EUR mēnesī un atbildētāja maksāšanas pienākumam, tiesa devusi novērtējumu sprieduma 5.2.punktā.

[5.4] No prasītāja un atbildētāja veiktās sarakstes (lietas 19.- 41.lapa) secināms, ka prasītājs vairākkārtīgi atgādinājis atbildētājam par viņa pienākumu veikt īres līgumā noteiktos maksājumus, kā arī puses viena otrai izteikušas priekšlikumus izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu.

Tādejādi tiesa secina, ka gan prasītājs, gan atbildētājs ir pauduši gribu izbeigt īres līgumu.

Kā secināms no iesniegtajiem pierādījumiem, tad prasītājs, atsaucoties uz likuma 'Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} pantu brīdinājis atbildētāju par īres līguma izbeigšanu sakarā ar īres un komunālo maksājumu nemaksāšanu, nosūtot brīdinājumu 2020.gada 28.maijā (lietas 46.-48.lapa).

Kā norāda prasītājs un kā secināms no Personu datu pārlūkā esošām ziņām par atbildētāja deklarētajām dzīvesvietām, tad uz brīdinājuma nosūtīšanas dienu, atbildētāja deklarētā dzīvesvieta bija prasītāja īpašumā esošajā dzīvokli /adrese A/.

Saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līguma 5.4.punktu izīrētājs var bez otras puses piekrišanas prasot līguma izbeigšanu, brīdinot 1 nedēļu iepriekš rakstiskā formā, ja telpu īres maksa un 2.3.punktā minētie maksājumi nokavēti vairāk kā vienu mēnesi.

Savukārt, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} (spēkā līdz 30.04.2021.) paredz izīrētāja tiesības prasīt īres līguma izbeigšanu un īrnieka izlikšanu īres un pakalpojumu nemaksāšanas gadījumā ilgāk par trim mēnešiem.

Tā kā atbildētājs īres maksu un maksu par pakalpojumiem nav maksājis ilgāk par trim mēnešiem, prasītājam bija pamats prasīt īres līguma izbeigšanu. Tomēr apstākļos, kad atbildētājs arī bija izteicis gribu izbeigt īres līgumu un labprātīgi atbrīvojis dzīvokli, tiesai ir pamats atzīt, ka īres līgums ir izbeigts un prasība par īres līguma izbeigšanu nav ceļama.

Tādejādi tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka dzīvojamās telpas atbildētājs ir atbrīvojis un īres līgums ir izbeigts, bet pastāv strīds par termiņu līdz kuram atbildētājam ir pienākums veikt līgumā noteiktos maksājumus.

[5.5] Tiesa nepiekrīt atbildētājam, ka dzīvojamās telpas īres līgums ir izbeigts ar 2020.gada 1.jūniju un līdz ar šo datumu izbeidzas viņa maksāšanas pienākums. Tiesa uzskata, ka no pušu sarakstes ir saprotams, ka prasītājs ir gatavs pārtraukt īres līgumu (lietas 37.lapa) , bet no atbildētāja atbildes uz prasītāja e-pastu nevar secināt, ka viņš būtu gatavs pienācīgi vienoties par īres līguma izbeigšanu atbilstoši līguma nosacījumiem (lietas 37.-41.lapa).

Tiesas rīcībā nav ziņu un pierādījumu, kad atbildētājs ir atbrīvojis dzīvojamo telpu, bet no tiesai pieejamiem Personu datu pārlūka datiem, secināms, ka /pers. C/ savu dzīvesvietu citur, t.i. /adrese B/, ir deklarējis tikai 14.07.2020.

Saskaņā ar Dzīvojamās telpas īres līguma 4.2.punktu atbildētājs apņemies atbrīvot telpas un parakstīt pieņemšanas –nodošanas aktu līguma termiņa izbeigšanas dienā.

Tiesa secina, ka atbildētājs nav izpildījis savu pienākumu nodot telpas, parakstot pieņemšanas –nodošanas aktu.

Tiesas ieskatā līdz telpu nodošanai atbildētājam saglabājas pienākums maksāt īres maksu un apmaksāt rēķinus, jo telpu pieņemšanas – nodošanas akts ir apstiprinājums telpu atbrīvošanai. Līdz īres līguma pienācīgai izbeigšanai un telpu atbrīvošanai prasītājs nebija tiesīgs iekļūt dzīvoklī, kurš tiesiski izīrēts īrniekam, t.i., atbildētājam.

Šādos apstākļos tiesa piekrīt prasītājam un uzskata, ka atbildētāja rīcība bijusi nekonsekventa, līdz ar ko prasītājam, pat apstākļos, ja

atbildētājs telpas bija atbrīvojis 2020.gada jūnijā, bez atbildētāja līgumam atbilstošas rīcības un apstiprinājuma par telpu atbrīvošanu, nebija pamata un iespēju tās izīrēt citai personai. Ar savu rīcību atbildētājs ir nodarījis zaudējumus prasītājam (Civillikuma 1779.pants).

[5.6] Kā minēts iepriekš īres maksas apmērs ir pierādīts ar īres līguma nosacījumiem.

Ar rēķiniem (lietas 52.-55.lapa) pierādīts, ka parāds par pakalpojumiem AS „Rīgas namu apsaimniekotājs", laika periodā no 2019.gada novembra līdz jūlijam ieskaitot ir 725,49 EUR un kavējuma nauda 129,11 EUR, un AS „Latvenergo" 95,16 EUR. Tā kā AS "Rīgas namu apsaimniekotājs" sankcijas piemērojis tieši atbildētāja pieļauto kavējumu dēļ, prasītājs kavējuma naudu ir samaksājis, atbildētāja pienākums ir atlīdzināt prasītājam viņa rības dēļ radušos izdevumus.

Novērtējot minēto tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami 2449,76 EUR.

[6] Atbilstoši Civillikuma 1716.pantam līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

Dzīvojamās telpas īres līguma 2.6. punktā puses ir vienojušās, ka par līguma noteikto maksājumu termiņu neievērošanu īrnieks maksā līgumsodu 0,5% apmērā no kavētās maksājumu summas par katru nokavēto dienu.

Tiesa secina, ka prasītājs prasības pieteikumā lūdz piedzīt kavējumu naudu 0,5% apmērā par katru dienu nevis līgumsodu. Tā kā Latvijas civiltiesībās termins "kavējuma nauda" nav ieviests, bet ir Civillikumā nodibināts līgumsoda vai nokavējuma procentu institūts, tiesa secina, ka prasītājs lūdz piedzīt līguma 2.6.punktā pielīgto līgumsodu.

Tiesa uzskata, ka puses līguma 2.6.punktu ir izteikušas skaidri un nepārprotami, pielīgstot tieši līgumsodu maksājumu kavēšanas rezultātā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta trešo daļu līgumsods kopumā nevar pārsniegt 10 % no pamatparāda.

Novērtējot minēto, tiesa uzskata, ka līgumsoda apmērs ir jāaprobežo ar 10% no pamatparāda , līdz ar ko no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenams līgumsods 244,98 EUR apmērā.

[7] No SIA „Armors" kvīts (lietas 80.lapa) secināms, ka par slēdzeņu maiņu un slēdzenēm adresē /adrese/2020.gada 27.augustā ir samaksāti 175,45 EUR.

Lai gan atbildētājs uzskata, ka viņam nav pienākums atlīdzināt prasītājam šos izdevumus, tiesa tam nepiekrīt.

Kā minēts sprieduma 5.5.punktā, atbildētāja pienākums bija nodot dzīvojamo telpu un parakstīt pieņemšanas –nodošanas aktu. Tiesa ir atzinusi, ka atbildētājs dzīvokli pienācīgā kārtā izīrētājam nav nodevis. Atbildētājs nav pierādījis arī, ka būtu nodevis prasītājam dzīvokļa atslēgas.

Lai gan atslēgu atdošanas pienākums īres līgumā nav tieši atrunāts, ir tikai loģiski un saprotami, ka dzīvojamo telpu nodošana ietver sevī arī dzīvokļa atslēgu nodošanu, jo izbeidzot īres līgumu atbildētājam nav tiesību iekļūt šajā dzīvoklī. Šādos apstākļos, lai nodrošinātu gan savu, gan iespējamo citu īrnieku drošību, dzīvokļa slēdzene un atslēgas ir jānomaina.

Tādejādi tiesa atzīst, ka ir iestājušies visi zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi, proti, atbildētāja rīcība, nenodot dzīvokļa atslēgas ir bijusi cēloniskā sakarā ar zaudējumiem 175,45 EUR apmērā, kas prasītājam radušies saistībā ar atslēgu maiņu.

[8] Tiesai nav pamats piedzīt no atbildētāja maksu par ierakstītas vēstules nosūtīšanu 29,37 EUR apmērā, jo prasībai par parāda piedziņu pirmstiesas brīdināšana nav nepieciešama, bet prasība par īres līguma izbeigšanu nav celta.

Tāpat nav pamatots prasītāja prasījums par kompensācijas piedziņu 128,27 EUR apmērā.

Tiesa secina, ka aprēķins šajā daļā ir nesaprotams un nav pamatots ne ar līguma , ne likuma nosacījumiem. Tiesa uzskata, ka pienākums maksāt nodokļus atbilstoši normatīvajiem aktiem nodokļu jomā par iespējamo peļņu gulstas tikai un vienīgi uz izīrētāju un šo pienākumu nav pamata pārnest uz īrnieku.

Šādos apstākļos prasība šajā daļā nav pamatota un ir noraidāma.

[9] Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka nosakāmas prasītāja tiesības saņemt 6% (likumiskos procentus) gadā no piespriestās, bet vēl nesaņemtās summas. Likumisko procentu apmērs- 6% gadā noteikts Civillikuma 1765.pantā.

[10] No maksājuma uzdevumiem (lietas 10., 11., 72.lapa) redzams, ka prasītājs par prasību ir samaksājis valsts nodevu 401,64 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR, kopā 407,01 EUR.

Ņemot vērā, ka prasība ir celta par 4174,85 EUR piedziņu, bet apmierināta daļēji – 2870,19 EUR apmērā, no atbildētāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu piedzenami tiesas izdevumi 68,75 % apmērā no samaksātās tiesas izdevumu summas 280,25 EUR.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu un Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu atbildētājam nosakāms 60 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu un 97.pantu, tiesa
nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. B/ īres maksas, pakalpojumu maksas un zaudējumu atlīdzības parādu 2449,76 EUR, zaudējumus saistībā ar atslēgu un slēdzenes maiņu 175,45 EUR, līgumsodu 244,98 EUR, kopā 2870,19 EUR (divi tūkstoši astoņi simti septiņdesmit *euro* un 19 centi), kā arī tiesas izdevumus 407,01 EUR (četri simti septiņi *euro* un 1 cents).

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzītās summas ieskaitīt AS „SEB banka", konta Nr./konta numurs/.

Noteikt /pers. B/tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas.

Noteikt /pers. C/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Dzerkale